

Nr 15.

Ankom till Riksdagens kansli den 11 februari 1913 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående efterskänkande av kronans rätt till danaarv efter Christina Augusta Lundeberg från Lund.

(3:e Avd.)

I en till Riksdagen avlåten, till statsutskottets förberedande behandling överlämnad proposition, nr 41, av den 13 december 1912 har Kungl. Maj:t under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgiva, att kronans rätt till danaarv efter Christina Augusta Lundeberg från Lund må efterskänkas till förmån för hustrun Augusta Gustafva Hansson.

Till ovanberörda statsrådsprotokoll har departementschefen anfört följande:

»Den 3 mars 1905 avled i Lund ogifta Christina Augusta Lundeberg. I instrumentet över den efter henne upprättade bouppteckningen uppgavs visserligen, att den avlidna icke efterlämnade kända arvingar, men antecknades tillika, att båtföraren Hans Hanssons i Malmö hustru Augusta Gustafva Hansson inställt sig vid förrättningen och uppgivit sig vara dotter till den avlidna. Behållningen i boet utgjorde 241 kronor 87 öre. Sedan boets tillgångar realiserats, blev behållningen av den utav rådstuvurätten i Lund förordnade gode mannen, auktionsnotarien C. G. Hector, redovisad till hustrun Hansson.

Med anledning härav utverkade sig kammaradvokatfiskalsämbetet, å kronans vägnar, stämning å Hector till rådstuvurätten i Lund med yrkande, att Hector måtte förpliktas att till kronan redovisa ifråga-

varande kvarlåtenskap jämte ränta. Till stöd härför anfördes, att, då hustrun Hansson icke kunde anses hava styrkt, att den avlidna varit hennes moder och än mindre att hustrun Hansson varit berättigad till arv efter den avlidna, Hector icke varit berättigad att till hustrun Hansson utgiva kvarlåtenskapen, vilken, vid det förhållande att arvsberättigad person efter den avlidna icke inom natt och år efter hennes död givit sig an, borde tillfalla kronan såsom danaarv.

I utslag den 17 augusti 1908, vilket utslag vunnit laga kraft, yttrade rådstuvurätten, att ehuruval det i målet vore utrett, att hustrun Hansson vore oäkta dotter till Christina Augusta Lundeberg, men då det icke vore styrkt, att den sistnämnda, på sätt kungl. förordningen den 14 april 1866 föreskreve, låtit i kyrkoboken såsom sitt barn anteckna Augusta Gustafva Hansson samt denna följaktligen icke varit lagligen berättigad att taga arv efter Christina Augusta Lundeberg, som enligt bouppteckningen icke efterlämnat kända arvingar, rådstuvurätten funne lagligt ålägga Hector att till kronan redovisa kvarlåtenskapen i fråga jämte ränta.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift av den 10 oktober 1910 har nu hustrun Hansson, med instämmande av mannen Hansson, i underdånighet anhållit, att då hon enligt vunen utredning vore dotter till den avlidna och levde i små ekonomiska förhållanden, kronans rätt till danaarvet måtte efterskänkas till hennes förmån.

Kungl. Maj:ts befallningshavande i Malmöhus län, som på nådig befallning avgivit underdånigt utlåtande, har därvid överlämnat yttranden av dels magistraten i Lund, som förordat bifall till ansökningsen, och dels kronofogden i Oxie och Skytts häraders fögderi, vilken intygat, att makarna Hansson, vilka voro komna till hög ålder, befunne sig i fattiga omständigheter och vore till arbete oförmögna. För egen del har Kungl. Maj:ts befallningshavande förklarat sig icke hava något att erinra mot bifall till den gjorda framställningen.

Jämväl kammaradvokatfiskalsämbetet, som med anledning av den underdåniga ansökningsen låtit tillsvidare anstå med bringande till verkställighet av ovanberörda utslag, har i infortrat underdånigt utlåtande tillstyrkt bifall till ansökningsen.

Med avseende å vad i ärendet förekommit och då genom lagen den 17 mars 1905, vilken trätt i kraft den 1 januari 1906, med upphävande av kungl. förordningen den 14 april 1866 föreskrivits, att oäkta barn taga lika med äkta barn arv efter moder, hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen medgiva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarv må efterskänkas till förmån för sökanden.»

Utskottet, som icke haft något att erinra mot förevarande framställning, hemställer,

att Riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågasvarande proposition.

Stockholm den 11 februari 1913.

På utskottets vägnar:

F. CL:SON WACHTMEISTER.